

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΝ ΤΩ ΚΑΚΟΥΡΓΟΔΙΚΕΙΩ

Τὸ ἐγκλημα συνηθέστατον ἐξ ἐκείνων ἐξ ὧν βρῖθουσι τὰ πινάκια τῶν κακουργοδικείων μας, καὶ μάλιστα ἐν Ἀθήναις, ὅπου ἀπὸ τινος, ἐκτὸς τῆς εὐλογίας, ἔχει ἐνσκήψει καὶ ἡ ἐπιδημία τῆς ἀναιρέσεως.

Ὁ Ἀργύριος Ἀργυρίου κατηγορεῖται ἐπὶ ἀποπείρα ἀναιρέσεως κατὰ τοῦ Σωτηρίου Χατζίνα. Ἦτο βράδυ τῶν περασμένων Ἀπόκρως ἡ παρέα τοῦ παθόντος διεσκέδαζε μὲ ἓνα ν τ α ο ὕ λ ι· ἄλλη παρέα ἐξεληθοῦσα ἐκ παρακειμένου οἰνοπωλείου προσκαλεῖ τούς ἔχοντας τὸ νταούλι νὰ εἰσέλθωσι καὶ συνδιασκεδάσωσιν· ὁ Χατζίννας ἀρνεῖται νὰ παραμῖνῃ, ἔρχεται εἰς λόγους μετὰ τινος ἐκ τῆς δευτέρας παρέας, ὅτε παρεμβαίνει ὁ εἰς οὐδεμίαν τῶν ἀνωτέρω ἑμάδων ἀνήκων κατηγορούμενος, συμπλέκεται μετὰ τοῦ Χατζίνα καὶ πίπτουσιν ὁμοῦ χαμαί· ἀλλ' ὁ δεύτερος ἀνεγείρεται πληγωμένος διὰ μαχαιρας εἰς τὸ ὀπίσθιον μέρος τοῦ ἀριστεροῦ θώρακος· ἡ πληγὴ διατρυπᾷ καὶ τὸν πνεύμονα καὶ ὁ παθὼν μένει κατάκοιτος ἓνα περίπου μῆνα.

Τέσσαρες ἦσαν μετὰ τοῦ παθόντος οἱ μάρτυρες τῆς κατηγορίας· ἀλλὰ καὶ οἱ τέσσαρες μετ' ἀνορεξίας καὶ διαστροφῶν τινων, ὡς παρατηρεῖ καὶ ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς, φαίνονται καταθνήσκοντες. Τοῦτο πιθανὸν νὰ προήρχετο ἐκ συμβιβάσμου τινος ἐπελθόντος μεταξὺ κατηγορουμένου καὶ παθόντος, ἐξ οὗ προήλθεν ἡ ὑποχρέωσις νὰ ἐλαφρύνῃ ὁ δεύτερος τὴν θέσιν τοῦ πρώτου, ἐὰν δὲν ἦτο ἀπλῆ ἐξασθένεισις τῆς μνήμης, προσελθούσα ἐκ τοῦ ὀκταμήνου διαρρέυσαντος διαστήματος ἀπὸ τῆς πράξεως μέχρι τῆς δίκης.

Ἡ κατηγορία ὑπεστήριξε τραῦμα, τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ὁ ὑπε-

ρασπιστῆς κ. Χοῦιδᾶς, ἀλλ' ἐν καταστάσει μέθης ἀποκλειούσης τὸν καταλογισμόν.

Οἱ ἑνορκοὶ τὸν ἐκήρυξαν ἑνοχον τραύματος εἰς κατάστασιν μετριάς μέθης καὶ οἱ συνέδροι τὸν κατεδίκασαν, λαβόντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν ὀκτάμηνον ὑποδικίαν του εἰς δέκα ἡμερῶν φυλάκισιν. Ἦτο τυχερὸς ὁ ἄνθρωπος.

— Οἱ δικαιοκίνητες προχθές ἐπὶ φόνῳ ἐν τῷ ἐνταῦθα κακουργοδικεῖῳ Σταυρὸς Ἡλίας καὶ Σπύρος Ἡλίας, πατὴρ καὶ υἱός, ἐκηρύχθησαν ἑνοχοί, ἀλλ' εἰς βαθμὸν ἀναιρέσεως· καὶ εἰς μὲν τὸν υἱὸν ἐπεβλήθη ποινὴ εἰκοσαετῶν δεσμῶν, δεκαπενταετῶν δὲ εἰς τὸν πατέρα.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΤΑΙ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Πειραιεὺς, 9 Μαΐου

Τὸ ἀξιόλογον φύλλον σας ἀντὶ νὰ λαμβάνῃ τόσον συχνὰ τὸν κόπον καὶ ταξιδεὺν μέχρι Πατρῶν, Πύργου, Καλαμῶν, Κυπαρισσίας κλπ. θὰ ἔπραττε τάχα ἀμάρτημα ἂν εἶχε νὰ κάμῃ καὶ ὀλίγον μὲ τὸν δόλιο τούτον τρόπον ὃν ἔφαγεν ἡ προκατάληψις τῶν ψυροκόντιδων Ἀθηναίων δανδήδων περὶ τῆς σαρδελλοσύνης του;

Εἶναι ἐντιμώτεροι αὐτοὶ οἱ ἄεργοι κηφῆνες, οἱ γεωμέτραι τῆς ὁδοῦ Πατησίων, καὶ πυροβοληταὶ τοῦ σακτικοῦ τάγματος τῶν κανονιέρηδων, ὧν τὰ βλήματα ἐπαλάβωσαν τοὺς ξενοδόχους καὶ ράπτας Ἀθηναίους, ἀπὸ ἓναν ἐδῶ ἀπλούστατον ἐργάτην ἀποζῶντα ἐκ τοῦ ἰδρώτος του; Ἡ θεωροῦνται κοινωφελέστεροι τῶν ἐνταῦθα ἐντίμων ἐργοστασιαρχῶν τῶν ὠφελούντων διὰ τῶν πρακτικῶν ἐπιχειρήσεων τῶν καὶ αὐτοὺς καὶ τόσον ντουγιᾶ, καὶ τιμώντων καὶ τὸ Ἔθνος, οἱ ἑαυροπαίκεται, τὰ φερόεικα κοράκια ὅπου καὶ φορῆμι, οἱ λαοπνίκεται χρυσοκάνθαροι; Καὶ ἐκφράζω ὑμῖν ἐπὶ τούτοις τὴν λύπην μου, κύριε Διευθυντά, ὄχι διότι οὕτω κρίνουσι οἱ ἀποκουρ-

— Ἀ! μὲ ἀνεγνώρισεν, εἶπε καθ' ἑαυτὸν ὁ κ. Λαγγάρδ.

Καὶ ἀπήντησεν εἰς τὴν ἐπιφώνησιν τοῦ Λυκογιάννη λεγων.

— Ἐρριέττη, Ἐρριέττη!

Ὁ Λυκογιάννης ἐφρικίασε, τὸ δὲ ζωηρὸν βλέμμα του διηυθύνθη εἰς τὴν θύραν, ὡσεὶ ἀνέμενε νὰ ἴδῃ ἐκείνην, ἧς τὸ ὄνομα ἀπηγγέλθη. Ἀλλ' εὐθὺς, ὡσεὶ εἶχεν ἐνοήσῃ ὅτι ἡ ἐλπίς του ἦτο ματαία, ἐξήγαγε στεναγμὸν καὶ ἄφησε νὰ πέσῃ ἡ κεφαλὴ του ἐπὶ τοῦ στήθους του.

Τότε τὸν δεσμώτην εὐρισκόμενον ἔμπροσθεν τοῦ παραθύρου πρὸ τοῦ φωτός, ὁ κ. Λαγγάρδ ἤρχισε νὰ ἐξετάζῃ μετὰ ἰδιαζούσης προσοχῆς. Ἦτον εὐκολον νὰ ἐνοήσῃ τις ὅτι ὁ δυστυχὴς ἄγριος ἦτο ὄλως τεταραγμένος. Ἐν τῷ βλέμματι του ὑπῆρχεν οἰονεὶ ἐπαγωγόν τι καὶ ἐφαίνετο ἔτοιμος νὰ ἐκδηλώσῃ τὸν θαυμασμόν του.

— Ἀφήσατέ μας, σᾶς παρακαλῶ, εἶπεν εἰς τὸν δεσμοφύλακα.

Οὕτος ἐξῆλθε τοῦ κελλίου.

Ὁ Λυκογιάννης ἔμενεν ἐν τῇ αὐτῇ θέσει ἀκίνητος, ὡς γαλθανισθεὶς. Ἐν τούτοις ἐλαφρά τις φρικίασις τοῦ σώματος του καὶ αἱ ὑπεγέρσεις τοῦ στήθους του προέδιδον τὴν ἐσωτερικὴν ταραχὴν του.

Φυσικῶς ὁ Λυκογιάννης δὲν ἦτο πλέον ὁ αὐτός. Δὲν εἶχε πλέον τὴν τραχεῖαν καὶ τρομερὰν ὄψιν τοῦ ἀγρίου τοῦ δάσους τοῦ Μαρέιλ, ὅσαις ἦτό ποτε ὁ τρόμος ὅλως τῆς ἐπαρ-

χίας. Οὐδὲν πλέον τώρα διέκρινεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων.

Εἶχον κείρει τὴν κόμην καὶ τὸν πώγωνά του, εἰς τρόπον ὥστε ἠδύνατό τις ἤδη νὰ παρατηρήσῃ τὴν ὠραίαν καὶ ἀνδρικήν μορφήν τοῦ προσώπου του. Τὰ κεκαρμένον μέρος, ὀπερ εἶχεν ἀμαυρὰν καὶ κυανόχρου λευκότητα εὐρίσκετο εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὸ λοιπὸν, ὅπερ ἦτο χαλκόχρου, ἀλλ' οὐδὲν ἀφῆρει ἐκ τοῦ χαρακτῆρος τῆς φυσιογνωμίας. Ὅλα τὰ χαρακτηριστικὰ κατεφαίνοντο, ἡ ρις μᾶλλον μακρὰ ἢ βραχεῖα, ἦτο ὠραία, τὸ στόμα ἦτο ὀλίγω μέγα ἴσως, ἀλλὰ δὲν ἐφαίνετο τοιοῦτον, μόνον ἐβλεπέ τις τὰ ροδόχροα χεῖλη του, ὧν ἡ πτυχὴ ἐδείκνυε τὴν ἀγαθότητα, ἐκδηλουμένην ὡσαύτως καὶ ἐκ τῆς ἐκφράσεως τοῦ βλέμματος, οὗ τινος ἡ λάμψις ἦν παραδόξως ἡμερος.

Ἐφαίνετο ὅτι κατέστη ἰσχνός· ἀλλὰ δὲν παρετηρεῖτο παρ' αὐτῷ οὐδὲν ἴχνος καταπτώσεως, τῆς ζωιρότητός του δυναμένης ἐπὶ μακρὸν ν' ἀντιστῆ εἰς οἰανδήποτε προσβολήν. Εἶχον ἐκδύσει αὐτὸν ἀπὸ τὰ δέσματα τῶν θηρίων καὶ ἀπὸ τὰ ράκη, τὰ ὅποιον συνεπλήρουν τὴν σκηνογραφικὴν ἐνδυμασίαν τοῦ ὀρεσιβίου ἀνθρώπου, καὶ. ἐνέδυσαν ὑποκάμισον ἐκ χονδρῶ ὑφάσματος, φόρεμα χονδρὸν ἐρεοῦν, περισκελίδα, ἐσωκάρδιον καὶ ἐπιχιτώνιον.

— Λυκογιάννη! εἶπεν ὁ κ. Λαγγάρδ διὰ φωνῆς τρεμούσης.

(Ἀκολουθεῖ)

κουτωθέντες πρωτευουσιάνοι, οί ἐγκολπωθέντες μεθ' ὅλας τὰς ἔξω λέρας καὶ τὸν βοκκακισμὸν εἰς ἐνδειξίν τῆς τελειοποιήσεως τοῦ πολιτισμοῦ των ἐσχάτως, ἀλλὰ διότι τὸ καθὼς πρέπει μεταξύ τῆς δημοσιογραφίας μας «Μὴ Χάνεσαι» ἀρκεῖται ν' ἀναφέρῃ ἐν παρόδῳ ἐνίοτε τὸ ὄνομα «Πειραιεύς» καὶ μάλιστα ὡσάκις πρόκειται νὰ μᾶς ξεφορτωθῇ—διὰ νὰ μᾶς φορτωθῇ—κάμμία Τρανῆ οἰκογένεια ἢ τις ξεπεσμένος ἐν τῇ ἐπιστημότητι τοῦ μουσαφίρης. . . Ἐνῶ ἡθύνατο κάλλιστα τὸ κάλλιστον τοῦτο φύλλον νὰ ἐπισύρῃ τὰς ἐγκαρδίους εὐλογίας μας—ὄχι καὶ εὐφρογίαν μας—ἐπισκεπτόμενον τὴν νεαράν, ἀλλὰ θάλλουσαν σχετικῶς βιομηχανίαν μας ὅπου τόση κίνησις προσιωνίζουσα μέλλον καὶ μέλλον λαμπρὸν ὑπὸ Κυβέρνησιν, ἀλλὰ συγγνώμην διότι ἐπῆγα πολὺ ὑψηλὰ καὶ ὀμιλῶ περὶ ἀκατορθώτων. . . . Καϋμένη Ἑλλάς!

Νὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα τῶν ἐργατῶν αἱ ὁποῖαι μ' ὅλα τὰ 2 φρ. ἡμερομίσθιον ἀπειλοῦσιν ἀπεργίαν κυριολεκτικὴν καὶ ὄχι ἀλλὰ Μηγαλοῦς τῆς Παρισιάνας. Συσκεψίς δὲ γίνεται παρ' ὅλων τῶν ἐργοστασιαρχῶν ὅπως φέρωσι μερικὰ φορτία Ἑβραίας καὶ Ἰταλίδας ὅπερ καιρίως ζημιώνει τὴν πτωχὴν τάξιν καὶ αὐξάνει τὰ χαμαιτυπεῖα.

Νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ τελώνιον Τελωνεῖον μας. . . !!! Τὸν νεώτερον καὶ τελειώτερον τούτον "Ὀλυμπον τῆς κλεφτουριάς.

Ἐπίσης τὸ περίφημον Νοσοκομεῖον μας, ὅπερ χωρὶς νὰ φέρῃ τὸ καταντήσαν ἀπελπιστικὸν ὄνομα «Ἐλπίς» τοῦ ἰδικοῦ σας, κάμει τὴν δουλειά του ἡσυχὰ ἡσυχὰ ὡς μετριοφρονοῦσα οἰκοκυρά. Σῶζει πραγματικῶς ἀρρώστους, δὲν σκοτάνει, δὲν φαρμακώνει! Καὶ τοῦτο ξεύρετε εἶναι κάτι τι διὰ τοὺς Ὀπτεντότους Ἑλληνας μας.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ ὀνομασιῶν παρατηρεῖ τις ὅτι ὄχι μόνον ὅλα τὰ πράγματα ἐν Ἑλλάδι κατήντησαν ἀνοίστροφα, ἀλλ' ὡς καὶ αὐταὶ αἱ ὀνομασίαι. Δηλαδή συμβαίνει καὶ ἐδῶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον λέγουσιν οἱ δασκάλοι «τὸ κατ' εὐφημισμὸν». Πρὸ ἡμερῶν εἰς φίλος μου κατέρχεται ἐξ Ἀθηνῶν διὰ νὰ βαρκαρισθῇ διὰ Χαλκίδα. Τὸν ἐρωτῶ ποῦ ἔχει τὰ ρούχα του, καὶ μοὶ ἀποκρίνεται ἀφελῶς καὶ ἀσφαλῶς.

— Στὴν «Ἀσφάλεια» — ὄνομα (ἀλλ' ὄχι καὶ πράγμα) λέμβου.

Ὅταν ἐπλησίαζεν ἡ ὥρα τῆς ἀναχωρήσεως προσερχόμεθα εἰς τὸν ἀσφαλιστὴν βαρκαρὴν τὸν ζηλώσαντα ὡς φαίνεται τίτλον Τραπεζίτου, καὶ ἐρωτῶμεν περὶ τῶν ρούχων ἅτινα μᾶς παραδίδει ἄρτια τὸν ἀριθμὸν, ἐπειδὴ ὁ τραπεζίτης προεξόφλησε τὴν 3ον ἀριθμὸν κατέχουσαν καπελλιέραν καὶ οὕτως ἀνεχώρησεν ἀπαρηγόρητος ὁ φίλος μου, καθὼς ὡς μοὶ ἐδιηγείτο ἦτο καὶ τὸ γαμπριάτικόν του τὸ ἀπολεσθὲν καπέλλο, καὶ μετὰ δέκαετῆ συμβίωσιν ἤδη μάλιστα ὅτε ἐπανῆλθεν ἡ ἀναγέννησίς του ἐν τῇ μόδᾳ, δὲν τοῦ ἐφαίνετο γούρι νὰ τὸ χάσῃ! Καὶ τὸν ἤκουσα μουμουρίζοντα ὑπὸ τὴν ἔμπνευσιν τῆς γαληνιαίας θαλάσσης

ἀντίο μαστέλο. . . .

φτωχό μου καπέλλο!

Ὁ δὲ βαρκαρὴς εἰς τὸ κατακόρυφον τῆς φούρκας του δικαιολογούμενος :

— Τί νὰ σοῦ κάμω γῶ, ἀδερφέ, σάμπως ἤμουν μὲς τὸ καπέλλο σου γιὰ νὰ γνωρίζω τί ἔχεις μέσα καὶ τὸ προσέχω!

Τὰς Ρῶ.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ ΕΚ ΤΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΔΕΛΤΙΟΥ 10 Μαΐου

Τὴν παρελθούσαν νύκτα ἀγνωστος εἰσελθὼν εἰς τὸ ἐπὶ

τῆς ὁδοῦ ἁγίου Μάρκου ξυλεμπορικὸν κατάστημα τοῦ Γ. Ἀϊτάνη διέρρηξε τὸ κλεῖθρον τοῦ ἐκεῖ χρηματοκιβωτίου καὶ ἀφῆρσεν ἐξ αὐτοῦ δραχ. 2 1[2 εἰς χαλκόν. Ὁ ὑπαστυνόμος τοῦ 1ου τμήματος ἐπελήφθη ἀνακρίσεων.

Τὴν προπαραελθούσαν νύκτα ἀγνωστος εἰσελθὼν δι' ἀντίκλειδος εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πραξιτέλους οἰκίαν τοῦ δικηγόρου Εὐσταθ. Κοῦδᾶ, ἀφῆρσε διάφορα ἀσπρόρουχα.

Χθὲς περὶ τὴν 10 ὥραν τῆς ἑσπέρας ἐν τῷ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς εἰσβολῆ τοῦ Ἀνδρέα Ματζάκου, ὁ δεκανεὺς τοῦ πεζικοῦ Μ. Μπούσουλας, ἐπέεθη κατὰ τοῦ Ἀριστείδου Τριανταφύλλου καὶ ἐπήνεγκεν αὐτῷ τρία τραύματα διὰ τοῦ ζιφούς του.

Ἐν Μπραχαμίφ χθὲς ὥρα 4 μ. μ. οἱ Κωνστ. Σκλιᾶς καὶ Ἄντ. Τριανταφύλλου ἐν καταστάσει μῆθης ὄντες συνεπλάκησαν ἀλλήλοις, τοῦ Σκλιᾶ τραυματίσαντος τὸν Τριανταφύλλου δι' ἐγχειριδίου κατὰ τὴν κοιλίαν ἐλαφρῶς.

Προσεβλήθη χθὲς ἐξ εὐλογίας ἐνταῦθα κατὰ τὴν ὁδὸν Διονυσίου, ὁ Ἀθαν. Κονδύλης ἐτῶν 3 ἀνεμβολιάστος. Ἐν Πειραιεὶ δὲ οὐδεὶς ἀπεβίωσεν ἐν Κανθάρῳ ὁ Βασιλ. Νομικός, καὶ ἐλευθεροκοινώνησεν ἐξ αὐτοῦ, οἱ Γ. Καρακῆ, Εὐαγγελία Κοτσοβού, Δ. Καλαφάτης, Β. Ταράσης, Μαριγῶ Ταράση καὶ Σταμ. Λινάρδος.

11 Μαΐου

Χθὲς περὶ τὴν 11 ὥραν π. μ., ὁ Ἰωάννης Γεωργάκης παντοπώλης ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Τάτση ἀπουσίαζεν ἐκ τοῦ καταστήματός του, ὁ Νικόλαος Βελίμης, ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἄεργος, εἰσελθὼν εἰς αὐτὸ ἀφῆρσεν ἐκ τοῦ συρταρίου τῆς τραπεζῆς δρ. 435 εἰς χαρτονομίσματα. Ὁ αὐτοργὸς συνελήφθη ὑπὸ τοῦ ὑπαστυνόμου τοῦ γ' τμήματος, ἐπιληφθέντος ἀνακρίσεων.

Οὐδεὶς προσεβλήθη χθὲς ἐνταῦθα ἐξ εὐλογίας, ἀπεβίωσεν δὲ ὁ προχθὲς προσβληθεὶς Ἀθαν. Δ. Κονδύλης.

Ἐπίσης οὐδεὶς προσεβλήθη καὶ ἐν Πειραιεὶ, ἐλευθεροκοινώνησεν δὲ ἐκ Κανθάρου οἱ Γ. Μαντακάκης, Ἐμμ. Βασιλείου, Γ. Χ. Χαραλάμπους καὶ Μανώλης Μουλᾶς, ἰαθέντες ἐντελῶς.

Ἐνεβολιάσθησαν δὲ ἐν Πειραιεὶ χθὲς παρὰ τῶν αὐτόθι ἀστυνομικῶν ἱετρῶν ἀναγκαστικῶς 92 ἄτομα.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαδᾶ

ΡΩΜΗ, 22 Μαΐου. Το ὑπουργεῖον παρητήθη. Ὁ βασιλεὺς ἐπεφόρτισε τὸν κ. Δεπρέτην νὰ σχηματίσῃ τὸ νέον ὑπουργεῖον. Αἱ ἐργασίαι τῶν βουλῶν διεκόπησαν μέχρι τῆς 30 Μαΐου.